

Άσσος

O Σύλλογος των αποδήμων Ασσιώτων στις 28 Ιουλίου σε ειδική εκδήλωση τίμησε όλους τους Ασσιώτες που χρημάτισαν πρόεδροι, αντιπρόεδροι, κοινοτικοί συμβουλοί και γραμματείς στην Κοινότητά μας.

Η τιμητική αυτή εκδήλωση έλαβε χώρα στον Άσσο σε αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου.

Στους τιμηθέντες δόθηκε αναμνηστικό διπλώμα που τους ευχαριστούσε για τις υπηρεσίες που προσέφεραν στο χωρίο μας.

Τους παρευρισκόμενους χαιρέτησε ο πρόεδρος του Συλλόγου μας Γεωργίος Κων/νου Λαμπρούσης, στη συνέχεια έδωσε το λόγο στον επίτιμο πρόεδρο του Συλλόγου μας Παύλο Χρήστου, ο οποίος αναφέρθηκε στην ιστορική διαδρομή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης γενικά και ειδικότερα στον Άσσο Πρέβεζας από το 1926 ου έγινε Κοινότητα μέχρι το 1998.

Κυρίες και Κύριοι

Αγαπητοί χωριανοί

Δε θα ήταν υπερβολή το να τολμήσουμε να ισχυριστούμε ότι περισσότερο τιμάει εμάς η παρουσία τόσων πολών και εκλεκτών στελέχων της Τ.Α. σήμερα εδώ από όσο εμείς θα υπορούσαμε να τους τιμήσουμε με τη σημερινή μας εκδήλωση που έχει το χαρακτήρα έστω και της ελάχιστης αναγνώρισης της μεγάλης προσφοράς και του έργου της.

Αν κάποιος επιχειρήσει ν' ανασυγκροτήσει τις ιστορικές μνήμες και να προβεί σε μια σύντομη ιστορική αναδρομή θα διαπιστώσουμε περίτραπα ότι τα ιερά και τα ιστορικά της φυλής μας τα διαφύλαξε και τα προήγαγε ο θεαμός της Τ.Α. σύστημα λίγοι άλλοι.

Οι Δήμοι και οι Κοινότητες κράτησαν όρθιο το έθνος στα χρόνια της μαύρης σκλαβίας. Αυτοί διέσωσαν την εθνική μας ταυτότητα, την πολιτιστική μας κληρονομιά και παράδοση.

Αυτοί καλλιέργησαν την εθνική μας συνεδροση, αυτοί έδιασαν με κοινά ιδανικά τον πολυβασισμένο λαό και κράτησαν ασύραστο τον πόθο της λευτεριάς και άσβεστη τη φλόγα της εθνικής λύτρωσης, ενός λαού που στο διάβα της μακρόχρονης ιστορίας του γνώρισε τόσα δεινά, δύσκολα άλλος.

Αλλά και στα αμέσως μετά την εθνική απε-

Τιμητική εκδήλωση

λειθέρωση χρόνια ο Δήμοι και οι Κοινότητες σήκωσαν το βάρος της εθνικής, οικονομικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης και έσπουσαν τα θεμέλια του σύγχρονου κοινωνικού κράτους.

Ψυχή της μικρής κοινωνίας του χωριού ήταν ο πρόεδρος της Κοινότητας καθώς και οι κοινοτικοί συμβουλοί.

Αυτός προσωποποιούσε το πνεύμα μιας αριθτης, αλλά βαθιά ριζωμένης στην ψυχή των αγραμμάτων και αγριεμένων από τη πάθη και τα βάσανα χωρικών καθολικής αρχής που στηρίζονται σ' άγραφους νόμους και έχει επιφορτισμένη με το βαρύ έργο της επίλυσης όλων των προβλημάτων.

Ο πρόεδρος της Κοινότητας ήταν ο τοπικός όρχοντας που η ανάγκη τον έκανε να έχει πολυσύνθετες ικανότητες.

Ήταν ο διαμεσολαβητής στις διαφορές, ο δικαστής, ο συμφιλιωτής, ο εμπνευστής των έργων, ο οραματιστής που σχεδίασε το μέλλον της τοπικής κοινωνίας.

Ο φύλακας της πολιτιστικής κληρονομιάς. Ο οργανωτής των πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Ο άνθρωπος που φρόντιζε να καλλιεργεί σχέσεις καλής γειτονίας με τις διπλανές κοινότητες.

Το άγρυπνο μάτι που φρόντιζε να προλαβαίνει κάθε παρατράγουδο και να διασφαλίζει την ειρηνική συμβίωση με την εξομάλυνση των διαφορών και το βλέμμα στραμμένο στην κοινή προκοπή και την ευημερία όλων.

Ήταν πρώτα απ' όλα ο ανιδιοτελής εργάτης του κοινού καλού, ο άνθρωπος που καθημερινά ανάλωνε τη ζωή του στο βωμό τόσων και τόσων αναγκών που έπρεπε να ικανοποιήσει η τοπική κοινωνία για να πάει μπροστά.

Μοναδική χαρά και αμοιβή του ήταν η γενική αναγνώριση που πολλές φορές τις περιστάτερες δεν εκφράζονται με λόγια, αλλά μια ανομολόγητη και συνάμα βαθιά επικοινωνία κι γενική αποδοχή.

Αυτός ήταν ο μισθός και βαθιά αναζωογό-

■ Τριμηνιαία έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις Ασσιώτων "Ο Μάρκος Μπότσαρης"
■ Ιούλιος, Αύγουστος, Σεπτέμβριος 1999
■ Αρ. φύλλου 2, τιμή φύλλου 100 δρχ.
Σκαλίδη 14, 11525 Αθήνα
Τηλ.: 69.28.459

νητικός, αυτός ο ηθικός μισθός του έδινε δύναμη και κουράγιο να ξεπεράσει τα εμπόδια και να προχωρήσει.

Ήδηρε πολύ καλά ότι ο ίδιος δεν είχε το δικαίωμα ν' απαιτεί με την όλη στάση και συμπεριφορά.

Γ' αυτό και ένιωθε ευτυχισμένος, ότι με τα μικρά ή με τα μεγάλα ευχαριστώ, αλλά με την εξάλεψη κάθε παραπόνου και κάθε μικρής και μεγάλης πικρίας από τον οποιοδήποτε.

Έτσι στάθηκαν στα πόδια τους οι τοπικές κοινωνίες που ήταν ο στυλοβάτης και τα πρωταρχικά κύτταρα ενός πολυβασινούμενου λαού και ενός ιστορικού έθνους που αγωνίζοταν να λυτρωθεί από τα δεινά του ζωφερού παρελθόντος και να βρει το δρόμο για τα μεγάλα και τα άξια.

Αναπολώντας τη μνήμη μας και έχοντας βαθιά συνειδηση του έργου που επιτελέσατε νιώθουμε μεγάλη χαρά που είστε σήμερα μαζί μας.

Η προσφορά και ο ρόλος σας δε επιπληρώνεται μόνο με μια τέτοια εκδήλωση.

Εμείς που έρουμε πολύ καλά το έργο που προσφέρατε και νιώθουμε ότι ο χρέος να σας αναγνωρίσουμε οργανώνουμε προς τιμή σας αυτή τη λιτή εκδήλωση για να σας απευθύνουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ από τα βάθη της καρδιάς μας.

Είστε για μας ζωντανό παράδειγμα.

Η παρουσίασα σας εδώ μας παρακανεί να εξαντλήσουμε και εμείς ευγενικά ο καθένας μας όλες τις προσπάθειες για να σας μοιδουμε στην προσφορά και γιατί όχι να μη γίνουμε και καλύτεροι σας.

Πιστεύουμε ότι έτσι θα δώσουμε και σ' εσάς τη χαρά να μας βλέπετε και να αισθάνεστε δυο φορές περήφανοι.

Μια για την προσφορά σας που την αναγνωρίζουμε και την τιμούμε και μια γιατί ο απόρος της προσφοράς σας φύτρωσε και στις δικές μας καρδιές και παρακανεί για τα παρόμοια.

Διαφορετικός ο ρόλος και ξεχωριστή η προσφορά των γραμματέων της Κοινότητάς μας.

Ήταν οι νομικοί σύμβουλοι των Κοινωνικών Συμβουλίων. Ήταν το άλφα και το ωμέγα στην προσπάθειά τους για αναβάθμιση του

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

Λαογραφικό Μουσείο Γιώργου Γιάννου στο Θεσπρωτικό

Mια ζωή αγώνας για το λαϊκό πολιτισμό και την Παράδοση

Ο Γιώργος Γιάννος γεννήθηκε, μεγάλωσε και ζει στο Θεσ/κό. Ο γονείς του αγρότες και το επάγγελμα του μαραγκός

Η αγάπη προς την παράδοση και την αγωνία για το μέλλον των οδήγησε πριν πολλά χρόνια να συγκεντρώσει παλαιά αντικείμενα με σκοπό κάποτε να δημιουργήσει λαογραφικό μουσείο.

Αφού συγκέντρωσε πλούσιο λαογραφικό υλικό απόφασε να δημιουργήσει λαογραφικό Μουσείο και το στέγασε στο παλαιό πέτρινο παραδοσιακό σπίτι, χτισμένο το 1860, από τον παππού της μητέρας του ιερέα Παπαγιάννη Ιωάννη.

Όλα τα αντικείμενα είναι εκτεθειμένα σε δύο δωμάτια.

Το πρώτο δωμάτιο έχει εργαλεία από παραδοσιακά επαγγέλματα όπως: γεωργού, οιδερά, μαραγκού, ξυλογλύππη, ασμαρά, κτηνοτρόφου, πεταλωτή, ξυλοκάπου, τοαγκάρη, ράφτη, μελισσοκόμου, κουρέα, μπακάλη, υφάντρας, και πολλά άλλα αντικείμενα που χρησιμοποιούσαν οι οικογένειες πριν από το 1950.

Το δεύτερο δωμάτιο που λέγεται συντάξιο, δωμάτιο υποδοχής, έχει αντικείμενα από το νοικοκυρίο, ενδύμασιες ανδρών και γυναικών, βιβλία, φωτογραφικό υλικό, σχολικά είδη και πολλά αυτοσχέδια παιδικά

κλειδαριές, κλειδιά, ματσιώλα, καλαπόδια, καμινέτο, φαλτσέτες, τσαγκαροσούφι, μηχανή για κουρέμα, ψαλίδι, ξυράφι με λαβή, λουρί ακονίστας, οιδέρο με κάρβουνα, κυψέλες από κορμούς δένδρων, καπνιστή, φυσερό, μπλάντρα, κιούπι, πέτρινος μύλος (χειρόμυλος), τζουμπά πέτρινη, παλάντες, καντάρια, αστέρι, μπραγάτσια από χαλκό και από ταϊγό, ταγκέλια, ξύλινη σκάφη, καζάνι χαλκωματένιο, κοπάνι, μασίδι, πυροστά, καλάθια, χινί, δίσκος, καθρέπτες, λαρίδα μεταλλιάς σε χρυσό, νομίσματα, πλάκα, καρφιά, πλευρικές, κλειδιά, καρφιά, πλευρικές, καρφιά, πλευρι

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Θάνατοι

Στις 25 Ιουνίου σε ηλικία 65 ετών πέθανε στη Δυτική Γερμανία δύο που εργάζόταν πάνω από τριάντα πέντε χρόνια ο Γεωργίος Λαμπρούστης του Νικολάου. Η σορός του μεταφέρθηκε στο χωρίο και ετάφη στο Κοιμητήριο του Αγίου Νικολάου. Ο μεταστάτας κτυπήθηκε από την επάρτη νόσο και ο αιφνίδιος θάνατος βύθισε σε λύπη συγγενείς και φίλους.

Πέθανε στις 26 Ιουνίου σε ηλικία 77 ετών ο Δημήτριος Γ. Κατσάνος. Η κηδεία του έγινε στον Άσσο στις 27 Ιουνίου, παρουσία δεκάδων συγγενών, συμπατριώτων και φίλων του μεταστάτος και ετάφη στο Κοιμητήριο του Αγ. Νικολάου. Ο εκλιπών είχε χρηματίσει κοινοτικός συμβουλός στην κοινότητά μας καθώς και πρόεδρος του Γεωργικού Συνεταιρισμού.

Όλοι όμως θα τον θυμόμαστε γιατί ήταν για πολλά χρόνια ο ιεροφάλητης του χωριού μας.

Πλήρης ημερών σε ηλικία 87 ετών πέθανε στις 27 Ιουνίου η Αικατερίνη Χ. Κωλέτση. Η κηδεία της έγινε στις 28 Ιουνίου στο Κοιμητήριο Αγ. Κων/νου Άσσου παρουσία συγγενών και φίλων.

Ο σύλλογός μας συλλυπείται τους οικείους και συγγενείς των μεταστάτων.

Γάμοι

Παντρεύτηκαν στις 11 Ιουλίου στον Αγ. Ελευθέριο Πατησίων ο Γεωργίος Σοφρώνης και η Ευφροσύνη Λαμπρούση.

Το μιστήριο παρακολούθησαν πολλές δεκάδες προσκεκλημένων οι οποίοι ευχήθηκαν στους νεόνυμφους, τους γονείς και το νουνό. Μετά τα στέφανα οι προσκεκλημένοι παρακάθισαν στο γλέντι που παρέθεσαν οι νεόνυμφοι σε ταβέρνα στη Λ. Πάρνηθα, όπου επεκράτησε χαρούμενη ατμόσφαιρα και το γλέντησαν μέχρι πρωίς.

Στην εκκλησία του Αγ. Κων/νου στον Άσσο ετέλεσαν τους γάμους τους το Σάββατο 31 Ιουλίου ο Νικόλαος Διαμάντης από τη Ρωμιά και τη Βάγια Νικολάου Κατσάνου από τον Άσσο.

Το Σάββατο 31 Ιουλίου στην εκκλησία του Αγ. Κων/νου στον Άσσο ένωσαν τη ζωή τους με τα δεσμά του γάμου ο Γιάννης Χρ. Τσιάβας και η Γιώτα Παντελή Καλεσίου.

Παντρεύτηκαν στις 15 Αυγούστου στην εκκλησία του Αγ. Γεωργίου Άσσου ο Νικόλαος Κοσμάς από τον Αμμότοπο Άρτας με την Παναγιώτα Δημ. Μπουζούκη από τον Άσσο.

Την Κυριακή 22 Αυγούστου στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου Άσσου ετέλεσαν τους γάμους τους ο Τζαμουράνης Σωτήριος και η Σάρκου Γιαννούλα από τον Άσσο.

Το Σάββατο 2 Οκτωβρίου στην εκκλησία Αγ. Λουκά Κ. Πατήσια ο Τσόγκας Γεωργίος, γιος του αντιπροέδρου του σύλλογου μας, παντρεύτηκε την εκλεκτή της καρδιάς του Βασιλική Σιούπουλη.

Οι γάμοι που έγιναν το καλοκαίρι στο χωρίο μάς θύμιζαν κάτι από τους παλιούς παραδοσιακούς γάμους.

Στις 2/10/1999 παντρεύτηκαν στον ιερό ναό Μεταμορφώσεως Μοσχάτου ο Καλέσιος Κων/νος και η Βασιλείου Παναγιώτα.

Ευχόμαστε στα νεαρά ζευγάρια να ζήσουν ευτυχισμένα καθώς και πολλούς και καλούς απογόνους.

Βαπτίσεις

Στη μονή Παναγίας Άρτας βάπτισαν στις 25 Ιουλίου το κοριτσάκι τους ο Γάιλας Βασιλείος και η Παρύλα Ελένη.

Ο νουνός Γεωργίος Ιωάννου Παφίλας της άρισε το όνομα Χριστή.

«Ο Άσσος»
Τριμηνιαία έκδοση
του Σύλλογου των
εν Αθήναις Ασσιωτών
“Ο Μάρκος Μποτσαρής”
Εκδότης:
Λαμπρούσης Γεωργίος
Κων/νος
Σκαλίδη 14, 11525 Αθήνα,
τηλ. 6928.459
Επιμέλεια ύλης:
Χρήστου Παύλος
Παπαδά 27-29,
11526 Αθήνα
τηλ. 6982.661
Ηλεκτρονική σελίδα πολίτης
«Πρώτη Σελίδα»
Οικονόμου 32,
106 83 Αθήνα
Τηλ. 82.33.830
Fax: 82.38.458

Στις 19-8-99 βάπτισε το τρίτο παιδί ο Δήμας Γεωργίος του Σταύρου.

Ο Χριστάκης ο Κιθαρίστας επέλεξε το όνομα Αθανάσιος.

Στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου Άσσου στις 21-8-99 παρουσία δεκάδων προσκεκλημένων βάπτισαν το γιο τους ο Δημήτριος και η Βασιλική Νάκια. Ο νουνός άρισε το όνομα Χρήστος.

Μετά το μιστήριο γονείς, νουνός, συγγενείς και πολλοί φίλοι γλέντησαν το ευχάριστο γεγονός μέσα σε χαρούμενη ατμόσφαιρα.

Ευχόμαστε στους γονείς και ανάδοχους να τους ζήσουν τα καινούργια ονόματα και να προκόψουν στη ζωή τους.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Η ποδοσφαιρική ομάδα του χωριού μας Α.Ο. "ΛΑΚΑ ΣΟΥΛΙ", αγωνίζεται στο πρωτάθλημα της Β' Εραστεχνικής Κατηγορίας της Ε.Π.Σ. Πρέβεζας Λευκάδας. Το πρωτάθλημα άρχισε στις 25 του Σεπτεμβρίου. Στον πρώτο αγώνα η ομάδα μας τητίθηκε μέσα στο γήπεδο Θεά/καύ από τον Α.Ο. Φιλιππάδας. Στο δεύτερο αγώνα που έγινε στο γήπεδο Θεά/καύ στις 2 του Οκτώβρη η ομάδα μας νίκησε τον Κεραυνό Πέτρας με σκορ 3-2. Σκόρερ για την ομάδα μας ο Παφίλας Χριστός του Σπυρ. Και ο Καραγιάννης Ευάγγελος. Ευχόμαστε στην ομάδα μας πάντα νίκες και άνοδο στην Α' Εραστεχνική Κατηγορία.

Αναβίωσαν τα «Χασομέρια»

Στην εκκλησία της Ζωοδόχου Πηγής του χωριού μας ζωντάνεψε και φέτος το Πασχαλινό έθιμο «Χασομέρια». Μετά τη Θεία Λειτουργία άρχισε το γλέντι. Ο Παναγιώτης Πανούσης (Πανο - Καστας) είχε φροντίσει για τα τραγούδια και τις μεγαφωνικές εγκαταστάσεις. Παρών και ο μαέστρος του βιολού Πάνο Νότης ο οποίος άρισε στους παρευρισκόμενους αξέχαστες στιγμές.

Οι νοσταλγοί της παράδοσης κατασκεύασαν ειδικό στέγαστρο με δικά τους έξοδα, μη συμβιβαζόμενοι με τη ματαίωση της εκδήλωσης λόγω καιρικών συνθηκών. Γλέντι παντός καιρού.

Τα «Χασομέρια» στον Άσσο διαρκούσαν μια βδομάδα και οι ρίζες αυτού του εθίμου χάνονται στα βάθη των αιώνων. Οι εκδηλώσεις άρχισαν από την ημέρα του Πάσχα και κορυφώνονταν την Παρασκευή της Ζωοδόχου Πηγής. Στην εκκλησία της Ζωοδόχου Πηγής συγκεντρώνονταν πλήθος κόσμου απ' όλα τα γειτονικά χωριά και γλεντούσαν μέχρι το απόγευμα. Όλοι μαζί μετά στις Παπαδάτες για το καγκελάρι. Οι μεγαλύτεροι θυμούνται με νοσταλγία τις ημέρες αυτές. Κανείς δεν μπορεί να μη θυμάται τις αξέχαστες στιγμές που μας χάρισαν ο Δημητράκης Γούλας με το κλαρίνο, ο μπαρμπα - Θωμάς με το βιολί, ο Σταύρος Νότης και ο Κώτσος Γούλας με την κιθάρα.

Ο Πάνο Νότης, ο Χριστάκης, ο Χριστόφορος και όλοι εμείς μπορούμε να αναβιώσουμε τα «Χασομέρια» σ' όλο τους το μεγαλείο.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Θεωρώ υποχρέωσή μου να σας ευχαριστήσω θερμά για την τιμή που μου κάνετε. Λόγω ειλικριμένων υποχρεώσεων δεν δύναμαι να παραστώ στην εκδήλωσή σας την αποία πληροφορηθήκα μόλις χθες.

Αχιλλέας Σωτηρίου

Αποτελεί για εμένα τιμή η βράβευσή μου, από το Σύλλαγο αποδήμων, για τις υπηρεσίες που προσέφερα ως Γραμματέας και Κονταρικός Σύμβουλος στο χωρίο μας θερμά συγχαρητήρια για την πρωτοβουλία αυτή.

Σας ευχαριστώ πολύ - Χρήστος Θ. Δήμας

Συγχαρητήρια για την πρωτοβουλία σας αυτή. Αποτελεί για όλους μας ιδιότερη τιμή. Λόγοι υγείας δεν μου επέτρεψαν να παρευρεθώ.

Σας ευχαριστώ πολύ - Δημήτριος Π. Λαμπρούσης Επίτιμος Πρόεδρος

Από τυπογραφικό λάθος δεν αναφέρθηκε στους τιμηθέντες, στο προγύμνευτο φύλλο της εφημερίδας μας ο τελευταίος γραμματέας της Κοινότητάς μας και τώρα του διευρυμένου δήμου Θεά/καύ Λαμπρούσης Σπυρίδων.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

Χρήστου Αναστάσιος Γεωργ.

Ιατρός παθολόγος
Καρδιολόγος
Ιωαννίνων & Χρ. Κοντού
Πρέβεζα

Τηλ. ιατρείου 23913
οικ. 23.898

Πανούσης Παναγιώτης
Ηλεκτρικά είδη
Βιντεοκασέτες
Θεσπρωτικό Πρέβεζας

Τηλ.: 0683 - 31.422

Λαμπρούσης Γεωργίος
Κρεοπωλείο
Θεσπρωτικό Πρέβεζας

Τηλ.: 0683 - 31.018

Λαμπρούσης Χρήστος
Συνεργείο αυτοκινήτων
Θεσπρωτικό Πρέβεζας

Τηλ.: 0683 - 31.617

Λαμπρούσης Ευθύμιος
TAXI
Άσσος Πρέβεζας

Τηλ.: 0683 - 61.331

Σταύρου Γεωργ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

τόπου μας, οι πιο στενοί συνεργάτες των αιρέτων μας αρχόντων. Καθημερινά προσπαθούσαν για την εξυπηρέτηση του καθενα μας χωρίστα και βίβαζα πολὺ περισσότερο από ότι ήταν υποχρεωμένοι.

Εδώ θα ηθελα να δούμε τα πράγματα με την ιστορική σειρά.

Το ζήτημα της προέλευσης του Κοινοτικού Θεοφόρου έχει αποσχολήσει από τα μέσα του 19ου αιώνα μέχρι σήμερα Έλληνες και ξένους ιστορικούς.

Η έλλειψη πηγών δυσχεραίνει τη διερεύνηση του κοινοτικού θεοφόρου σε όλες τις λεπτομέρειες. Τα σχετικά δύγραφα αρθρονούν σε ορισμένες περιοχές, σε άλλες όμως είναι λίγα ή ανύπορα, άλλα και δύο υπάρχουν δεν έχουν μελετηθεί συστηματικά.

Η Τ.Α. ως ίνωνα υπάρχει μαζί με την αρχή της ελληνικής ιστορίας.

Η αρχαιότερη μαρτυρία για την υπάρξη δήμου Βρισκεται στα κείμενα του Ομήρου και εκτός από την Ιωνική και την Αππική διάλεκτο δημούς λεγόταν δήμος στις άλλες αρχαίες διαλέκτους αναφερόταν ως δάμος.

Η εκκλησία του δήμου στην Αρχαία Αθήνα δεν ήταν τόπος άλλο από τόπος συγκέντρωσης των πολιτών, όπου με ψηφοφορία λαμβάνονταν αποφάσεις συλλογικά για τα βασικά προβλήματα της Πολιτείας.

Σε μεγάλη ακριβή δήμος έφτασε τον Ε' αιώνα π.χ. με την ακμή της Αθηναϊκής δημοκρατίας και μεταβλήθηκε σε ισχυρότατη δύναμη που έφτασε να προσωποποιήθει και να λατρευτεί. Βρηκετηπικά.

Στην αρχαιότητα σαν μορφή πρωτόγονη της Τ.Α. συναντάμε τα λεγόμενα Κοινά.

Ήταν μορφές οργάνωσης πολιτικής ζωής που έσπερναγαν τα ορια της μεμονωμένης πόλης. Η δημοιουργία καλων έκπτησε από τις ελληνικές αποικίες της Μ. Ασίας.

Ο Ηρόδοτος μηνύνει τα Κοινά των Ιώνων. Συγκρότηση καινών είχαν και στην Ήπειρο. Παρά το διώγμό της Τ.Α. από τα αυταρχικά καθευτισμάτων που πέρασαν από την Ελλάδα, ο θεόμυς επήμεσε μέχρι και τα χρόνια του Μεσαίωνα και του Βυζαντίου παρά τον αυταρχικό κρατικό συγκεντρωτισμό και το νομοθετικό πατακούρωμένο διώγμό του.

Οι Κοινότητες με τη μορφή πιο συγκεκριμένου θεοφόρου εμφανίστηκαν κατά τον Μεσαίωνα, από τον ΙΑ (ενδέκατο) αιώνα και μετά, ως συλλογική ενώση αστικής μορφής και συσπειρώσης των πολιτών ουσιαστικά κατά του αφέντη της πόλης, κληρικού ή λαϊκου, με στόχο την αυτονομία της κοινότητας.

Η μάχη που δόθηκε για την υπάρξη Τ.Α. μέσα από τις Κοινότητες αντιμετωπίστηκε τότε ως εξέγερση κατά του κατεστημένου και η αντίδραση των Φεουδαρχών έφτασε μέχρι την αιματηρή καταστολή, κυρίως στις χώρες της Ευρώπης.

Στην περίοδο του Βυζαντίου οι κοινότητες δεν λεπτούργησαν δραστήρια, και εμφανίστηκαν κυρίως σαν ομάδες αγροτικού χαρακτήρα περισσότερο.

Στην περίοδο της Φραγκοκρατίας ορισμένες Κοινότητες απόκτηραν αυτονομία με κάποια δικαιώματα, όπως το ΙΔ' αιώνα η Θεσσαλονίκη.

Τουρκοκρατία
Η διαμορφωση του θεοφόρου κατά την Τουρκοκρατία υπήρξε διαφορετική από τόπο σε τόπο ανάλογη με τις συνθήκες που επικρατούσαν δημοσίας και η εξέλιξη της.

Κατά τον Παπαρηγόπουλο οι Κοινότητες της Τουρκοκρατίας έχουν πρότυπα σε ανάλογους διαμορφώσεις των Βυζαντινών χρόνων που οι ρίζες φένανται σε αρχαιότερα αυτόνομα αστικά πολιτισμάτα.

Οι επικεφαλής της κοινότητας ονομάζονταν επίτροποι, δρόχοντες, πρεσβοτείς, γέροντες, δημογέροντες, κατζαμπάστες, πρόκριτοι. Η εκλογή τους ήταν όμως από "κοινή συνέλευση" στην οποία οι όμοιοι δεν συμμετέχουν δύοι οι κάτοικοι.

Εκλέγονταν για ένα χρόνο και μπορούσαν ν' επανεκλέγονται. Το αξέμα ήταν τημπτικό, μολοντικό ορισμένες Κοινότητες είχαν θεωρηθεί την καταβολή χρηματικού ποσού στους εκλεγόμενους ή το δικαίωμα να λαμβάνουν τημά των κοινοτικών εσόδων.

Οι επιλεγόμενοι ανήκαν κατά κανόνα στην ανώτερη κοινωνική ή οικονομική τάξη, ήταν συνήθως προχωρημένης ηλικίας και κριτηρίου για την εκλογή τους ήταν, εκτός από την καταγωγή και την τηλική την τιμότητα, η οικονομική οχυρή και ο διοικητικής ικανότητας.

Οι αρμόδιοτες των προκρίτων ήταν ευρύτατες και ουσιαστικά αποτελούσαν τα εκτελεστικό οργανώμα των κατά τόπου Τούρκων αξιωματούχων κυρίως για την εισπράξη των φόρων.

Οι αρμόδιοτες των αρχοντών εκτείνονταν σε όλες τις εκδηλώσεις του δημιαυτού, αλλά και του ιδιωτικού βίου των κατοίκων. Όπως ζητήθηκαν αναφέρομενα στη λεπτούργηση των σχολείων, απονομή δικαιοδοσίας, θέματα αγρορανομικά και μηχανοτικά ρύθμισην και επιλύσεων από τους κοινοτικούς ύφορους.

Τα περισσότερα σχολεία που ιδρύθηκαν και λεπτούργησαν τους δύο τελευταίους αιώνες της Τουρκοκρατίας οφείλονταν στο ενδιαφέ-

Τιμητική εκδήλωση

ον των Κοινοτήτων, οι οποίες εκτός από τη μέριμνα τους για την εξεύρεση κατάλληλου κτηρίου, διέθεταν τα απαιτούμενα ποσά για τη ιατροθεραπεία του δασκάλου, αλλά και για την παροχή υπηρεσιών σε μαθητές.

Τελος οι Κοινότητες στα πλαίσια της φροντίδας τους για τη δημόσια υγεία, διώριζαν κοινωνικούς γιατρούς που ήταν υποχρεωμένοι να παρέχουν δωρεάν τις υπηρεσίες τους στους κατοίκους.

Από τους σπουδαιότερους αξιωματούχους της κοινότητας μετά του προκρίτου ήταν ο "καπντζιλέρης", ο γραμματεας που εκτός από τα τυπικά καθήκοντά τους είχε συμημένες αρμοδιότητες. Κυρίως εκπρωταπούσε πή την κοινότητα στις σχέσεις της με την ταυρική εξουσία. Η θητεία του ήταν επήια, αλλά σχεδόν πάντοτε παρατεινόταν για πολλά χρόνια.

Με τον καιρό οι κοτζαμπάστες πλουτίζοντας έγιναν τόσο ισχυροί τοπικοί παράγοντες που έπιασαν να εκλέγονται και επιβλήθηκαν δυναμικά μέχρι και με δικές τους ένοπλες δυνάμεις.

Οι τούρκοι, όπως γράφει ο Ι. Λαμπρίδης, ανεγνώρισαν τη Λάκκα, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και το χωρίο μας, ως Εχωριατό διοικητικό τμήμα (τουρκικά νεχαγιέ), το οποίο θα εκπρωταπούσε ενώπιον των ταυρικών αρχών της επαρχίας που είχε δέρα την Άρτα, μ' ένα αιρετό πρόσωπο τον πρεσβύτερο των άλλων αρχών δια την κοινότηταν της ταυρικών αρχών.

Για να είχαν άμως ισχύν οι πράξεις των τοπικών αρχοντών (πρεσβύτερος και κοινοτικών αρχών) έπρεπε να προσπογράφονταν από το Μητροπολίτη Άρτας και του Πρωθιερέως (πρώτου ιερέως) της κοινότητας των αντιστοίχων.

Υποθέτουμε ότι την υποχρέωση αυτή είχαν και τα χωρία της Λάκκας, γι' αυτό χαρακτηρίστηκαν ως βακουφίκα.

Ο πρεσβύτερος και οι κοινοτικοί αρχοντες εδικαίουν μας μόνο νομίμου αμοιβής για τις υπηρεσίες τους και συγκεκριμένα το 2% από κάθε εισπράξη φόρου για τους Τούρκους. Αυτοί θεωρούνταν ως αντιπρόσωποι (Τ. Σιουμπαστής) των ταυρικών αρχών.

Ο πρεσβύτερος και οι κοινοτικοί αρχοντες εδικαίουν μας μόνο νομίμου αμοιβής για τις υπηρεσίες τους και συγκεκριμένα το 2% από κάθε εισπράξη φόρου για τους Τούρκους. Αυτοί εδέλεγαν τον πρεσβύτερο, προέβαιναν δε στο καθορισμό της επήιας αποζημιώσης και στη σύνταξη του σχετικού διοικητηρίου-συμφωνητικού.

Ο προστάτης των περισσότερου χρόνου της θητείας του θεοφόρουν πλήσιον της πρωτεύουσας της επαρχίας που είχαν την έδρα οι Τούρκοι αρχές (κατ' αρχάς στην Άρτα και μετά την απελευθέρωση της Άρτας το 1881 εις Νέον Λαύρων ή Ν. Φλιππάδα), για να συσκέπτεται με τις ταυρικές αρχές για ζητήματα που αφορούν το τμήμα του ή τις επιμέρους Κοινότητες, χωρίς να παύει να επισκέπτεται τις Κοινότητες του αναλόγων με τα ανακύπτοντα ζητήματα.

Στην εκλογή του θέρους γινόταν η εκλογή των νέων χωρών" Η Πρέβεζα έγινε ξεχωριστός Νομός και περιελάμβανε τις επαρχίες (τότε Υποδιαικήσεις):

1. Πρεβέζης με έδρα την Πρέβεζα στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η τέως Υποδιαικήσης Φιλιππίδας (καθώς και το χωρίο μας).
2. Μαργαρίτου με έδρα την Πάργα.
Δια Β.Δ. 21/8/1916 (ΦΕΚ Α 158/1916) η έδρα της Επαρχίας Μαργαρίτου μεταφέρθηκε στη Μαργαρίτη.

Ο πρεσβύτερος προϋπόθεση για αναγνώριση σε κοινότητα πληθυσμός πάνω από 400 κατοίκους.

Το χωρίο μας δεν είχε και με το Β.Δ. 7-8-1919

ΦΕΚ Α 181/1919 αναγνωρίστηκε κοινότητα το Νικολίται και το χωρίο μας Νάσσαρη καθώς και η Ντάρα συνοικισμοί της Κοινότητας Νικολίτοι.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟ ΜΑΣ

Ο Δήμος Θεσπρωτικού διοργάνωσε μια σειρά από ψυχαγωγικές - πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις την περίοδο του καλοκαιριού.

Άρχοντας τις εκδηλώσεις με το παιδικό θέατρο ΤΟΚΑ καθώς και με το Θέατρο Σκαν, Καραγιάζης, με το έργο "Μ. Αλέξανδρος και το καταραμένο φίδι".

Ακολούθησε θεατρική παράσταση που δόθηκε στο δημοτικό διαμέρισμα Ριζούνιου με το έργο "Η καραμπόλα του έρωτα" του Ζωρζ Φεΐντο.

Διοργάνωσε ποδοσφαιρικό τουρνουά με τη συμμετοχή των ομάδων, Θεά/κου, Άσσου, Παπαδατάν, Νικολίτσου και Κρανέας.

Το κύπελλο πήρε η ομάδα του Άσσου αφού στον τελικό κέρδισε την ομάδα των Παπαδατών στη διαδικασία των πέναλτι με σκορ 3-0. Σκόρερ στον κανονικό αγώνα ο παλαίμαχος Ζήκας Θωμάς και ο Παφίλας Δημήτριος του Χριστού. Στη διαδικασία των πέναλτι για την ανάδειξη του νικητή ευστόχησαν οι Ζήκας Θωμάς, Λαμπρούσης Ευάγγελος και Παφίλας Δημήτριος του Χριστού.

Ο τερματοφύλακας της ομάδας μου απέκρουσε δυο πέναλτι.

Η ομάδα αγωνίστηκε με την εξής σύνθεση:

1. Κατσάνος Ευθύμιος του Λεάν.

2. Λαμπρούσης Χρίστος

3. Λαμπρούσης Ευάγγελος

4. Ζήκας Θωμάς (αρχηγός)

5. Παφίλας Χρίστος (Καραγιάνης Ευάγγελος)

6. Λαμπρούσης Δημήτριος του Σπ.

7. Παφίλας Ηλίας

8. Θεοδώρου Σπυρίδων

9. Πανταζής Σπύρος

10. Θεοδώρου Θεόδωρος (Παφίλας Δημήτριος του Σπυρ.)

11. Παφίλης Δημήτριος του Χρ.

Στα προκριματικά η ομάδα του Άσσου απέκλεισε την ομάδα του Θεά/κου με σκορ 2-1. Σκόρερ της ομάδας μας ο Παφίλης Δημήτριος του Χρίστου.

Διοργάνωσε τουρνουά Βόλεϊ. Νικητρια αναδείχθηκε η ομάδα του Γαλατά που νίκησε στον τελικό την ομάδα της Κρανέας.

Στις νικήτριες ομάδες εκτός από το κύπελλο ο Δήμος προσέφερε και το ποσό των 50.000 δρχ.

Έγιναν ποδηλατικοί αγώνες δυο κατηγοριών.

Πήραν μέρος:

Α' Κατηγορία: παιδιά μέχρι δώδεκα ετών.

Πρώτος νικητής αναδείχθηκε ο Πότσιος Γεώργιος του Ιωάννη από το Θεά/κου και δεύτερος ο Κατσάνος Ευάγγελος του Γεωρ.

Β' Κατηγορία: πήραν μέρος παιδιά από δώδεκα ετών μέχρι δέκα οχτώ.

Πρώτος νικητής αναδείχθηκε ο Κατσάνος Απόστολος του Γεωρ. Από τον Άσσο.

Θερμά συγχαρητήρια σε όλα τα παιδιά που αγωνίστηκαν.

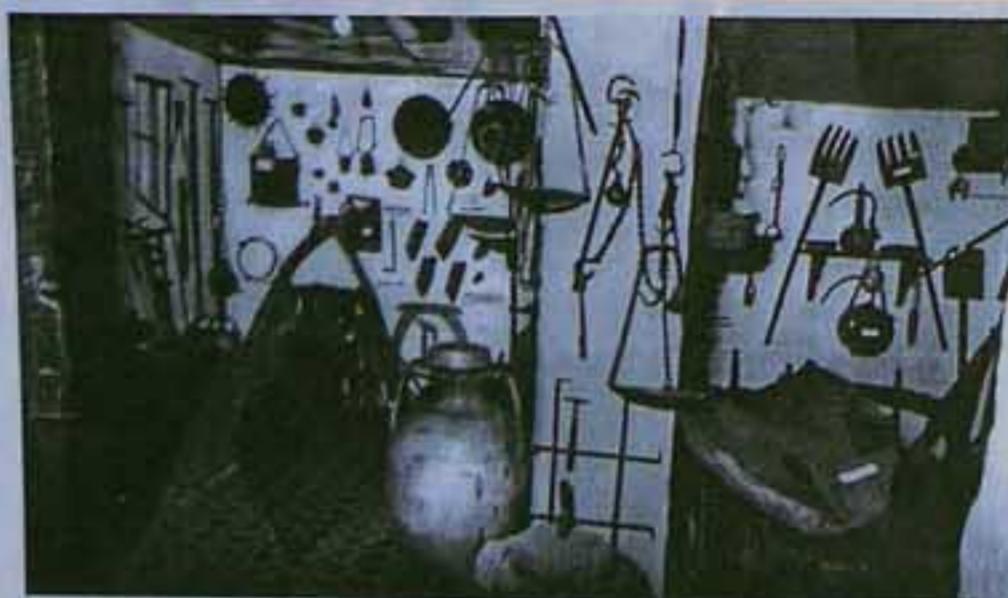
Οι πρώτοι νικήτρες πήραν ως δώρο ένα ποδήλατο.

Στις 9 Αυγούστου σε συνεργασία με την Ομοσπονδία "Λάκκα Σούλι" διοργάνωσαν στην πλατεία στο Θεά/κου βραδιά δημοτικού τραγουδιού.

Η εκδήλωση αυτή είχε μεγάλη επιτυχία. Συμμετείχαν κορυφαίοι τραγουδοτές του δημοτικού τραγουδιού όπως: Κπόσκης, Σιάτρας, Μπέλλος, Μπακόλας.

Επίσης, καθ' όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού έλαβαν χώρα ψυχαγωγικές εκδηλώσεις σ' όλα τα διαμερίσματα του δήμου.

Λαογραφικό Μουσείο Γιώργου Γιάννου στο Θεσπρωτικό

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

ντύλι, πένες, πενδένια, σφεντόνα, πεταχτήρα, μάλλινες ενδυμασίες από αργαλείο (γκιούρτα, ποδιά, μαντήλι, κάλτσες, ζακέτα), βιβλία από το 1740, βεντούζες, πατίνι, καφεκούπη, αλατοθήκη, πιπεροθήκη, σίτα για αλεύρι, ζυμοσκάψιδο, μπαλτάς, έγγινες κουτάλες, γαβάθα, σφράσια για λειτουργίες, ταουκάλι, μαστραπάς σινί, τάβλα, σουγιάδες, φίστρος, μάλλινα μαξιλάρια, ραπτομηχανή, ρακογύάλια (ρακοπότρα), καλημέρα, λάμπα, λυχνάρι, σαρμανίτα, σπάργανο, ωρολόγια, πορτοφόλια, καρδάρα, αγκλίτα, αναπτήρια με πριόβιλο, φουστανέλα, γιλέκο, τσαρούχια, ραδιόφωνο, φρουτιέρες, σκορδοστούμπι, κάλτσες, καλτοδέτες, τσαρούχια, μπουρτζάνα, βλάντα, βουρτσόβιλο κλπ.).

Το Μουσείο αυτό ο ιδρυτής το αφιερώνει σ' όλους αυτούς που έζησαν στην περιοχή της Λάκκας Σούλι, επώνυμους και ανώνυμους, και έφυγαν από κοντά μας. Επίσης αφιερώνεται στους σπηλειρινούς νέους για να γνωρίζουν την ζωή και τον αγώνα των προγόνων τους.

Όνειρό του η επέκταση του μουσείου και στα υπόλοιπα δωμάτια του παραδοσιακού σπιτιού του, αφού πρώτα δώμα ανακανιστεί το σπίτι με χρήματα που θα δώσει η Πολιτεία ή οποιαδήποτε άλλος φορέας. Επίσης να γίνει συντήρηση των πολύτιμων αντικειμένων από ειδικούς.

Το παράδειγμα του Γιώργου Γιάννου πρέπει να το ακολουθήσουμε όλοι. Ότι παλαιό παραδοσιακό αντικείμενο έχουμε στο σπίτι μας πρέπει να το διαφύλαξμε, μέχρι να βρεθεί κάποιος φορέας να το αξιοποιήσει.

Δεν πρέπει να αδιαφορούμε και να γιρίζουμε την πλάτη στην παράδοση, γιατί τότε είναι σαν ν' αιφαρούμε ένα μέρος από τη ζωή μας.

Η είσοδος στο μουσείο είναι δωρεάν. Οποιος θέλει να το επισκεφτεί, πρέπει πρώτα να επικοινωνήσει με το Γιώργο Γιάννο στο τηλέφωνο 31.619 αποδήμητο ώρα και ημέρα.

Τιμητική εκδήλωση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 3

Ο Θεοδώρου πρόεδρος μέχρι 18-1-1957 και παραδίδει στο Λαμπρούση Κων/νος (Κώτσο Γάκη) ο οποίος είχε εκλεγεί πρόεδρος με (3) ψήφους έναντι (2) ψήφων του Καλέστη Χρήστου.

Αντιπρόεδρος: ο Παφίλας Σπυρίδων

ΕΚΛΟΓΕΣ 5-4-1959

Δυο συνδυασμοί

Από τον πρώτο συνδυασμό εκλέγονται:

1. Θεοδώρου Θεόδωρος

2. Λαμπρούσης Κων/νος

Από το δεύτερο συνδυασμό:

1. Λαμπρούσης Δημήτριος του Παναγ.

2. Λαμπρούσης Δημήτριος του Κων/νου

3. Ζήκας Θωμάς

Το νεοεκλεγέν Κοινοτικό συμβούλιο συγκροτείται σε σώμα ως Εξής:

1. Λαμπρούσης Δημήτριος του Παναγ. Πρόεδρος ομόφωνα

2. Λαμπρούσης Δημήτριος του Κων/νου αντιπρόεδρος ομόφωνα

3. Ζήκας Θωμάς Κοιν. Σύμβουλος

4. Θεοδώρου Θεόδωρος κοιν. Σύμβουλος

5. Λαμπρούσης Κων/νος Κοιν. Σύμβουλος

Ο Αντιπρόεδρος Λαμπρούσης Δημήτριος του Κων/νου παραιτείται στις 5-4-1961. Ο πρώτος αναπληρωματικός Καλέσιος Ευστράτιος ορκίζεται και αναλαμβάνει αντιπρόεδρος μέχρι τέλος του 1961.

Για το 1962 αντιπρόεδρος εκλέγεται ο Ζήκας Θωμάς του Αναστασίου.

Στη συνέχεια παραιτείται ο Καλέσιος Ευστράτιος και στις 11-7-1962 παραιτείται και ο πρόεδρος Λαμπρούσης Δημήτριος. Χρέη πρόεδρου κάνει ο αντιπρόεδρος Ζήκας Θωμάς ο οποίος εκλέγεται πρόεδρος μέχρι το τέλος του 1962.

Ο πλειοψηφών συνδυασμός δεν έχει αναπληρωματικά μέλη και το κοινοτικό συμβούλιο συμπληρώνεται από τον επιλαχόντα συνδυασμό με τους:

1. Δημήτριο Κατσάνο του Γεωργ.

2. Δήμα Χρήστο του Θεόδ.

Στις 30-12-1962 πρόεδρος εκλέγεται ο Θεοδώρου Θεόδωρος του Σωτηρίου.

Παραιτήθηκαν ο Δημήτριος Κατσάνος και ο Κων/νος Λαμπρούσης και το Κοινοτικό Συμβούλιο μένει με (3) τρία μέλη.

1. Θεοδώρου Θεόδωρο

2. Ζήκα Θωμάς

3. Δήμα Χρήστος

ΣΤΙΣ 5-7-1964 ΕΚΛΟΓΕΣ

Δυο συνδυασμοί

Πρώτη φορά με υποψήφιο πρόεδρο.

Α' Συνδυασμός Πρόδοσ.

Υπ. Πρόεδρος Θεο